

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 256: Forslag til lov om ændring af retsafgiftsloven. (Forhøjelse af tinglysningsafgiften).

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 6/5 97. Første behandling 13/5 97.
Betænkning 22/5 97).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Som man kan se i betækningsbidraget, har jeg på vegne af Fremskridtspartiet været så radikal at stille et ændringsforslag, som unægtelig afviger noget fra ministerens lovforslag. Ministeren foreslår, at tinglysningsafgiften skal være på 1.200 kr., hver gang man får et stempel. Jeg har på vegne af Fremskridtspartiet stillet ændringsforslag om, at prisen skal være 120 kr., altså en tiendedel af det, som ministeren foreslår.

Umiddelbart kunne man godt forledes til at få den tanke, at jeg ikke må være rigtig rask, når jeg kan foreslå, at man nedsætter tinglysningsafgiften til en tiendedel, for en tiendedel er jo unægtelig ikke meget, men hvis man sidder og regner lidt på tallene, vil man opdage, at selv om man kun betaler en tiendedel, altså 120 kr. i tinglysningsafgift, så vil det dække alle omkostninger ved tinglysning, og der vil endda være et overskud på 7 mio. kr., altså 7 mio. kr. mere end de faktiske udgifter, for det er det, man vil få ind ved tinglysningsafgifter, hvis man opkrævede 120 kr. hver gang.

Men det kan regeringen selvfølgelig ikke nøjes med, for her er det ikke et spørgsmål om, at man har en brugerbetaling for de ydelser, man modtager. Nej, her er klart tale om et fiskalt forslag, som udelukkende har til hensigt at få nogle flere kroner i den slunkne statskasse. Og da Danmark jo har verdens højeste skattetryk, er man meget, meget tilbageholdende med og meget ked af, at borgerne direkte finder ud af, hvor meget de betaler i skat. Så i stedet for at det står på ens lønseddel, hvor meget man betaler i skat, så lægger man skatter og afgifter ud på en række andre områder.

Jeg synes, det er betænkeligt, at vi for ganske få år siden havde en stor debat har i Folketinget om, hvorvidt disse gebyrer modsvarede de faktiske omkostninger og udgifter ved de forskellige ordninger. Og lige siden vi har haft den debat, hvor jeg oprindeligt rejste debatten med det formål, at afgifterne skulle svare til de faktiske omkostninger, ja, så har alle de afgifter og gebyrer, vi talte om dengang, fået et ordentligt nøk opad, og de fleste er mere end fordoblet. Jeg synes, det er betænkeligt, og jeg synes, det er betænkeligt, at man på den måde prøver at skjule skatterne, så befolkningen helst ikke alt for tidligt opdager, hvor meget de bliver slået for i skat.

Jeg synes også, det er værd at mærke sig, for det var der jo nogle, der på et tidspunkt – det var sidst, da man hævdede tinglysningsafgiften fra 500 til 700 kr. – begrundede det med, at nu skulle man indkøbe ny teknologi. Jeg skal sige, at selv om man vedtager Fremskridtspartiets ændringsforslag om, at det kun skal koste 120 kr., hver gang man tinglyser, så er der rigeligt råd til at finansiere hele den proces, hvor man har indført edb og teknologi i hele tinglysningsprocessen. Og der er stadig væk masser af penge i overskud. Der er så mange penge i overskud, at man løst regnet ville kunne give hele personalet gratis vignerbrød hver fredag året rundt, uden at det ville betyde noget som helst.

Se, vi er i Fremskridtspartiet ikke så naive, at vi tror på, at et flertal i Folketinget vil stoppe med at slå skatteborgerne i skat. Vi synes alligevel, vi ville markere, hvor vi står henne. Og derfor har vi også stillet et ændringsforslag nr. 2. Så hvis ikke man synes, at borgerne skal betale, hvad det koster, men betale mere end 10 gange så meget, så kunne man i det mindste støtte ændringsforslag nr. 2, som betyder, at loven først træder i kraft den 1. juli 1997, dvs. ca. en måned senere, end ministeren ellers havde